

Uroczystość Wszystkich Świętych

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie prawd wiary dotyczących życia wiecznego;
- przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w celebracji uroczystości Wszystkich Świętych;
- kształtowanie postawy potrzeby obcowania ze świętymi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wie, kiedy w Kościele obchodzimy uroczystość Wszystkich Świętych;
- potrafi wyjaśnić, czym jest tajemnica świętych obcowania;
- potrafi swoimi słowami opowiedzieć słowa Jezusa dotyczące życia wiecznego – Domu Ojca
- wie, czego naucza Kościół o świętych;
- przytacza cytaty biblijny z lekcji;
- wymienia postaci świętych poznanych podczas lekcji.

Pojęcia i postaci

święci, tajemnica świętych obcowania, dom Ojca, Kościół chwalebny, Kościół pielgrzymujący.

Wartości

wiara i zaufanie Bogu przez wstawiennictwo świętych, więź z Bogiem i Jego ojcowska miłość, wyrażająca się przygotowaniem dla nas miejsc w niebie.

Metody i środki

praca z tekstem literackim, pogadanka, praca z Pismem Świętym, praca z podręcznikiem, rozmowa kierowana, materiały graficzne przedstawiające różnych świętych (plakaty, powieszony w centralnym miejscu na tablicy, lub prezentowane z wykorzystaniem narzędzi multimedialnych, np. wyświetlone na tablicy interaktywnej) – przede wszystkim ukazujące tych świętych, którzy są wymienieni w lekcji.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Modlitwa do Ducha Świętego przed nauką (Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły nasze, dodaj nam ochoty i zdolności, aby ta nauka była dla nas z pożytkiem doczesnym i wiecznym. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen).

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę wiedział, kiedy w Kościele obchodzimy uroczystość Wszystkich Świętych; będę potrafił wyjaśnić, czym jest tajemnica świętych obcowania; opowiem swoimi słowami, czego Jezus uczy o życiu wiecznym; będę znał naukę Kościoła o świętych.

Metoda – praca z tekstem literackim. Nauczyciel zapisuje temat lekcji na tablicy, a pod nim pytanie z punktu „Messenger Boży”. Uczniowie notują w zeszytach.

Uczniowie czytają wiersz ks. Jana Twardowskiego *O umarłych, którzy się chwala* (zamieszczony w podręczniku).

Może umarli w niebie chwala się, na co kto umarł:

- *Ja umarłem na grypę.*
- *A ja na katar.*
- *A ja nie wiem na co, bo stale umiera się nie na to, na co się choruje.*
- *Mnie serce przestało bić.*
- *A mnie kopnął koń.*
- *A ja wyleciałem przez okno.*
- *Połknąłem igłę.*
- *Zakrztusiłem się ogórkiem.*
- *Umarłem, bo nie miałem lekarstwa.*

- *A ja umarłem, bo miałem za dużo lekarstw.*
- *Pomyliłem się i zatrujęm się grzybami.*
- *A ja dlatego, że bawiłem się zapalkami i dom się spalił.*
- *A ja to nawet nie zauważyłem, kiedy umarłem.*

*Wszyscy jednak milkną,
kiedy wychodzi Ojciec Maksymilian Kolbe,
wydelegowany przez Anioła Stróża do piekła,
Ojciec Kolbe, który nawet po ciemku
nie stracił jasnej twarzy, i mówi:*

- *A ja umarłem dlatego, bo nie pamiętałem
o sobie samym, ale o innych.*

Następnie nauczyciel zadaje pytania do tekstu, uczniowie odpowiadają ustnie:

- O kim mowa w tekście wiersza?
- Jak owi święci znaleźli się w niebie?
- Dlaczego zapadła niezręczna cisza, gdy wszedł św. Maksymilian Maria Kolbe?
- Jakie święto obchodzić będziemy za kilka dni?
- Kogo tego dnia wspominamy?

Metoda – pogadanka. Nauczyciel przypomina, że 1 listopada obchodzimy w Kościele wyjątkowe święto – uroczystość Wszystkich Świętych. Jest to dzień, w którym wspominamy wszystkie osoby, które po ziemskim życiu przebywają z Bogiem w wieczności, a Bóg jest ich największym szczęściem i nagrodą. Jest to Kościół chwalebny. Tego samego dnia, 1 listopada, oddajemy również cześć tym wszystkim zwykłym ludziom, którzy po przejściu drogi swojego życia i przeżyciu tu na ziemi swoje powołania, zostali przez Boga włączeni do radości wiecznej. Prosimy ich o wstawienictwo za nami u Boga, byśmy i my mogli kiedyś należeć do ich grona. To wstawienictwo Kościół nazywa świętych obcowaniem. Znaczy to, że święci, będąc w niebie, modlą się za nas i wypraszają potrzebne łaski. Są najszczęśliwymi przyjaciółmi dla nas, którzy jeszcze jesteśmy w drodze, czyli tworzymy Kościół pielgrzymujący.

Metoda – praca z Pismem Świętym. Nauczyciel lub chętny / wybrany uczeń odczytuje na głos fragment z Pisma Świętego J 14, 1–6 (zamieszczony w podręczniku).

„Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie! W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znaście drogę, dokąd Ja idę”. Odezwał się do Niego Tomasz: „Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?”. Odpowiedział mu Jezus: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”.

Następnie nauczyciel zadaje pytania, a odpowiedzi są zapisywane na tablicy:

- A. Do czego zaprasza nas Jezus?
- B. Co znaczy „trwożyć się”?
- C. Czym jest dla nas dom Ojca?
- D. Dla kogo Bóg go przygotował?
- E. W jaki sposób mogę tam dojść?

Odpowiedzi z tablicy uczniowie przepisują do zeszytów.

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel wraz z uczniami czyta treść lekcji w podręczniku. Zwraca przy tym uwagę na następujące aspekty:

- A. O jakich świętych mówi lekcja?
- B. Kto może zostać świętym?

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel tak kieruje rozmową, by pokazać uczniom, że świętość jest nam zadana od chwili chrztu świętego. Jesteśmy do tego zaproszeni. Przypomina, że uroczystość Wszystkich Świętych to dzień, w którym warto pomyśleć o własnej świętości. Pan Jezus, mówiąc do swoich uczniów o domu Ojca, mówił także do nas. Dom, w którym przygotował miejsc wiele, jest naszym przyszłym domem – niebem, w którym Bóg czeka na każdego z nas. Jezus powiedział, że drogą dośścia jest On sam: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie” (J 14, 6). Znaczy to, że jeśli prawdziwie zachwycimy się Ewangelią i ukochamy Chrystusa całym sercem, jeśli będziemy żyć rzeczywiście Jego nauką, karmiąc się Jego Ciałem, będziemy szanować każdego bliźniego, wówczas będziemy szli pewną drogą do zbawienia.

Metoda – praca z podręcznikiem. Wybrany lub chętny uczeń odczytuje tekst z podręcznika zawierający naukę Kościoła (punkt „Kościół przypomina”).

Uczniowie ustnie, a następnie pisemnie, odpowiadają w zeszytach na pytania z punktu „Czy wiesz?”.

- A. Czym jest Kościół chwalebny i pielgrzymujący?
- B. Dlaczego święci są naszymi przyjaciółmi?

Alternatywnie: Uczniowie wykonują ćwiczenia z podręcznika (wybrane lub wszystkie – wedle uznania nauczyciela).

Podsumowanie lekcji

Nauczyciel podsumowuje lekcję. Pomocne mogą być pytania:

- A. Kogo wspominamy 1 listopada?
- B. Co to jest tajemnica świętych obcowania?
- C. Co to jest Kościół chwalebny i pielgrzymujący?
- D. Dlaczego święci są naszymi przyjaciółmi?

Modlitwa na zakończenie

*Duszo Chrystusowa, uświęć mnie.
Ciało Chrystusowe, zbaw mnie,
Krwi Chrystusowa, napój mnie.
Wodo z boku Chrystusowego, obmyj mnie.
Męko Chrystusowa, pokrzep mnie.
O dobry Jezu, wysłuchaj mnie.
W ranach swoich ukryj mnie.
Nie dopuść mi oddalić się od Ciebie.
Od złego ducha broń mnie.
W godzinę śmierci wezwij mnie.
I każ mi przyjść do siebie,
Abym z świętymi Twymi chwalił Cię,
Na wieki wieków. Amen.*

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – analiza tekstów literackich;
- wychowanie do życia w rodzinie – wartości i tradycje ważne w rodzinie, wspólne świętowanie, organizacja i przeżywanie wolnego czasu;
- język obcy nowożytny – słownictwo religijne (rok liturgiczny, wyrażanie uczuć).